

Sygn. akt VP 239/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

17 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy / Okręgowy w Rybniku V Wydział

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sonia Lasota-Zawisza

Sędziowie

Ławnicy: -/-

Protokolant: sekr. sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

przy udziale ./.

po rozpoznaniu 17 grudnia 2019 roku w Rybniku

sprawy z powództwa K. K. (1), S. R., S. S., E. S. (1)

przeciwko Przedsiębiorstwu Usługowo-Handlowo- (...) Sp. z o.o. w W.

o odprawę pieniężną

1. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda K. K. (1) kwotę 3.700 zł (trzy tysiące siedemset złotych) tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 marca 2018 roku,
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda K. K. (1) kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. wyrokowi w pkt. 1 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
4. nakazuje pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Rybniku kwoty 185 zł (sto osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,
5. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki S. R. kwotę 3.700 zł (trzy tysiące siedemset złotych) tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 marca 2018 roku,
6. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki S. R. kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
7. wyrokowi w pkt. 5 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
8. nakazuje pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Rybniku kwoty 185 zł (sto osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

9. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki S. S. kwotę 5.550 zł (pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 marca 2018 roku,

10. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki S. S. kwotę 1.350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

11. wyrokowi w pkt. 9 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

12. nakazuje pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Rybniku kwoty 278 zł (dwieście siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

13. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki E. S. (1) kwotę 5.550 zł (pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 kwietnia 2018 roku,

14. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki E. S. (1) kwotę 1.350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

15. wyrokowi w pkt. 13 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

16. nakazuje pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Rybniku kwoty 278 zł (dwieście siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt V P 239/18

UZASADNIENIE

Powódka S. S. wniosła 2 marca 2018 roku przeciwko pozwanej Przedsiębiorstwu Usługowo – Handlowo – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. pozew o zapłatę kwoty 5 550 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż była zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczkii w okresie od 1 października 2007 roku do 31 maja 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprzątanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników.

vide: akta V P 239/18 k. 3-7

Powód K. K. (2) wniosł 13 marca 2018 roku przeciwko pozwanej Przedsiębiorstwu Usługowo – Handlowo – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. pozew o zapłatę kwoty 3 700 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż był zatrudniony u pozwanej na stanowisku pracownika placowego/sprzątacza w okresie od 1 marca 2010 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprzątanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników.

vide: akta V P 264/18 k.3-5

18 kwietnia 2018 roku Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt V P 264/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt V P 239/18

vide: akta V P 264/18 k. 11

Powódka S. R. wniosła 18 marca 2018 roku przeciwko pozwanej Przedsiębiorstwu Usługowo – Handlowo – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. pozew o zapłatę kwoty 3 700 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż była zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczkii w okresie od 1 sierpnia 2008 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprzątanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników.

vide: akta V P 278/18 k.3-5

18 kwietnia 2018 roku Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt V P 278/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt V P 239/18.

Powódka E. S. (2) wniosła 23 kwietnia 2018 roku przeciwko pozwanej Przedsiębiorstwu Usługowo – Handlowo – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. pozew o zapłatę kwoty 5 550 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż była zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczkii w okresie od 1 kwietnia 2005 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprzątanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników.

vide: akta V P 452/18 k. 3-5

W odpowiedzi na pozew E. S. (2) pozwana 26 maja 2018 roku wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana wskazała, że powódka nie udowodniła zwolnienia w ramach zwolnień grupowych. Pozwana kwestionowała podaną przez powódkę liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób. Pozwana zaznaczyła również, że wypowiedzenie kontraktu na sprzątanie obiektu M. nie było jedyną przyczyną rozwiązania umowy o pracę z powódką.

vide: akta V P 452/18 k. 23-27

W odpowiedzi na pozwy S. S., S. R. i K. K. (1) pozwana 6 czerwca 2018 roku wniosła o oddalenie powództw w całości, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana wskazała, że żaden z powodów nie udowodnił zwolnienia w ramach zwolnień grupowych. Pozwana kwestionowała podaną przez powodów liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób. Pozwana zaznaczyła również, że wypowiedzenie kontraktu na sprzątanie obiektu M. nie było jedyną przyczyną rozwiązania umów o pracę z powodami, a także dodała, że przy umowach o pracę zawartych na czas określony, odprawa się nie należy.

vide: akta V P 239/18 k.24-28

17 lipca 2018 roku Sąd na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt V P 452/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt V P 239/18.

vide: akta V P 452/18 k. 39v.

W piśmie procesowym z 15 stycznia 2019 roku pozwana podniosła, że w przypadku uwzględnienia powództw odprawy powinny zostać zasądzone zgodnie z zasadną miarkowaniem (uwzględnienie w 30%).

vide: akta V P 239/18 k. 98

W piśmie procesowym z 11 lutego 2019 roku powodowie sprecyzowali roszczenia w ten sposób, że żądają od pozwanej zasądzenia na ich rzecz odpraw z tytułu zwolnień grupowych, a w przypadku uznania przez Sąd, iż nie zostały spełnione

przesłanki do przyznania odpraw na powyższej podstawie to wówczas domagają się odpraw pieniężnych tytułem zwolnień indywidualnych.

vide: akta V P 239/18 k. 106

Sąd ustalił co następuje:

28 września 2007 roku pozwana zawarła z powódką S. S. umowę o pracę na czas określony od 1 października 2007 roku do 30 września 2017 roku na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczk. Powódka wykonywała swoją pracę na terenie obiektu (...) SA w R.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki S. S. w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 23 lutego 2016 roku, pozwana rozwiązała z powódką S. S. umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 31 maja 2016 roku.

Dowód: akta osobowe powódki S. S.: umowa o pracę z 28.09.2007r., świadectwo pracy, wypowiedzenie umowy o pracę z 23.02.2016r; zaświadczenie: k. 33 akt V P 239/18

26 lutego 2010 roku pozwana zawarła z powodem K. K. (1) umowę o pracę na czas określony od 1 marca 2010 roku do 28 lutego 2012 roku, na mocy której powód został zatrudniony u pozwanej na stanowisku pracownika placowego/sprzątającego. Następnie, aneksem z 1 marca 2012 roku, pozwana przedłużyła powodowi umowę zawartą 26 lutego 2010 roku do 28 lutego 2019 roku. Powód wykonywał swoją pracę na terenie obiektu (...).

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda K. K. (1) w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powodem K. K. (1) umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku.

Dowód: akta osobowe K. K. (1): umowa o pracę z 26.02.2010r., aneks do umowy o pracę z 1.03.2012r., świadectwo pracy, wypowiedzenie umowy o pracę z 27.01.2016r; zaświadczenie k .35 akt V P 239/18

31 lipca 2008 roku pozwana zawarła z powódką S. R. umowę o pracę na czas określony od 1 sierpnia 2008 roku do 31 lipca 2018 roku na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczk. Powódka wykonywała swoją pracę na terenie obiektu (...) SA w R..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki S. R. w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powódką S. R. umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku.

Dowód: akta osobowe powódki S. R.: umowa o pracę z 31.07.2008r., świadectwo pracy, wypowiedzenie umowy o pracę z 27.01.2016r; zaświadczenie k.34 akt V P 239/18

31 marca 2005 roku pozwana zawarła z powódką E. S. (2) umowę o pracę na okres próbny obowiązującą od 1 kwietnia 2005 roku do 30 czerwca 2005 roku na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczk. Następnie, 30 czerwca 2005 roku strony zawarły kolejną umowę o pracę na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na czas określony od 1 lipca 2005 roku do 30 czerwca 2015 roku na tożsamym stanowisku. Z kolei od 1 lipca 2015 powódka została zatrudniona przez pozwaną na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Powódka wykonywała swoją pracę na terenie obiektu (...).

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki E. S. (1) w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powódką E. S. (2) umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku.

Dowód: akta osobowe powódki E. S. (2): umowy pracę z: 31.03.2005r., 30.06.2005r., 1.07.2015r., świadectwo pracy, wypowiedzenie umowy o pracę z 27.01.2016r; zaświadczenie k. 31 akt V P 452/18

W okresie od stycznia do maja 2016 roku pozwana posiadała następującą liczbę osób zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych: 226 osób w styczniu, 218 osób w lutym, 221 osób w marcu, 226 osób w kwietniu oraz 180 osób w maju. Z czego w styczniu 2016 r. zatrudniała na podstawie umowy o prace 43 osoby, w lutym 2016 r.- 41 osób, w marcu 2016 r.- 39 osób, w kwietniu 2016 r.- 34 osoby i w maju 2016 r.- 13 osób. Na terenie obiektu (...) pozwana zatrudniała łącznie 16 osób. Wszyscy pracownicy, którzy pracowali na obiekcie (...) zostali zwolnieni przez pozwaną za wypowiedzeniem z powodu zakończenia kontraktu zawartego pomiędzy pozwaną i (...). Pozwana nie wypłaciła odpraw pieniężnych w związku z rozwiązaniem umów.

W okresie od 1 kwietnia 2016 roku do 31 grudnia 2018 roku usługi sprzątania obiektów spółki (...) świadczyła (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Zgodnie ze stanem na dzień 19 lutego 2019 roku spółka (...) zatrudniała łącznie 19 osób na pełen etat, 3 osoby na 1/2 etatu oraz 1 kierownika obiektu (bez podania wymiaru etatu). Powódka E. S. (2) była zatrudniona w spółce (...) od 7 kwietnia 2016 roku do 31 grudnia 2018 roku na stanowisku sprzątaczk. Powódka E. S. (2) wykonywała swoją pracę na terenie obiektu (...) SA w R.. Spółka (...) nie wypłaciła powódce E. S. (2) odprawy pieniężnej. Powodowie S. S., S. R. oraz K. K. (1) nie byli pracownikami spółki (...).

Dowód: akta V P 239/18: pismo ZUS z 25.07.2016r. k.11, pismo (...) z 3.08.2018r. k. 49-50, wypowiedzenia umów k.51-77, akta VII Po 109/18: zeznania świadka A. S. (1), zeznania świadka A. S. (2), przesłuchanie w imieniu pozwanej A. S. (3); pismo (...) S.A. z 19.02.2019r. k. 109, pismo (...) sp. z o.o. z 13.03.2019r. k. 119, pismo (...) sp. z o.o. z 9.05.2019 wraz z umowami o pracę k.130-132, przesłuchanie powoda K. K. (1) k. 167v., przesłuchanie powódki S. R. k. 167v.-168, przesłuchanie powódki S. S. k.168-168v., przesłuchanie powódki E. S. (2) k. 168v.-169

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z zeznań świadków oraz z przesłuchania stron, które wraz z dowodami z dokumentów tworzyły spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwa zasługują na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2015 r. poz. 192 j.t. ze zm.) przewiduje możliwość zwolnień grupowych (art. 1) jak i indywidualnych (art. 10).

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy jej przepisy stosuje się w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, w drodze wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę, a także na mocy porozumienia stron, jeżeli w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolnienie obejmuje co najmniej: 10 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia mniej niż 100 pracowników (pkt 1), 10% pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 100, jednakże mniej niż 300 pracowników (pkt 2), 30 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 300 lub więcej pracowników (pkt 3) – zwanego dalej „grupowym zwolnieniem”.

Art. 8 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi, iż pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości: pkt 1 – jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 2 lata; pkt 2 – dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli

pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy od 2 do 8 lat; pkt 3 – trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy ponad 8 lat.

Zgodnie z ust. 3 w/w artykułu, odprawę pieniężną ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

Z mocy art. 10 ust. 1 ustawy przepisy art. 5 ust. 3-6 i art. 8 stosuje się odpowiednio w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników, jeżeli przyczyny te stanowią wyłączny powód uzasadniający wypowiedzenie stosunku pracy lub jego rozwiązanie na mocy porozumienia stron, a zwolnienia w okresie nieprzekraczającym 30 dni obejmują mniejszą liczbę pracowników niż określona w art. 1.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż powodom przysługuje prawo do odprawy pieniężnej.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd uznał, iż zwolnienie z pracy powoda i powódek nastąpiło w ramach tzw. zwolnień grupowych. Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe w okresie od 1 stycznia 2016 roku do 31 maja 2016 roku, pozwana zgłaszała do ubezpieczeń społecznych ponad 200 osób, w tym według danych podanych przez pozwaną co do zasady ok. ww. 40 osób zatrudnionych było na umowę o pracę, z czego pozwana 20.02.2016 r. zwolniła 1 osobę, 31.03.2016 r. zwolniła 3 osoby, 30.04.2016 r. zwolniła 22 osoby, a 31.05.2016 r. 1 osobę. W tym zwolniła wszystkich pracowników wykonujących pracę na terenie obiektu (...)w R...

Mając na uwadze powyższe oraz staż pracy:

- powódki S. S. od 1 października 2007 roku do 31 maja 2016 roku,
- powoda K. K. (1) od 1 marca 2010 roku do 30 kwietnia 2016 roku,
- powódki S. R. od 1 sierpnia 2008 roku do 30 kwietnia 2016 roku,
- powódki E. S. (2) od 1 kwietnia 2005 roku do 30 kwietnia 2016 roku,

pracownicy posiadali uprawnienia do otrzymania odprawy pieniężnej w żądanych, zgodnych z ustawą wysokościach.

Niezasadny jest zarzut strony pozwanej, która powołuje się na treść art. 8 k.p. jako podstawy do oddalenia powództwa w niniejszej sprawie lub miarkowania wysokości odpraw pieniężnych należnych powodom. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, które podziela Sąd rozpoznający niniejszą sprawę, stosowanie art. 8 k.p. może mieć miejsce jedynie w sytuacjach wyjątkowych, w przeciwnym bowiem przypadku doszłoby do zachwiania bezpieczeństwa obrotu prawnego, a po drugie, przepis ten może znaleźć wyjątkowo zastosowanie jako środek obrony przed wykonaniem prawa podmiotowego przez stronę uprawnioną. Nadużycie prawa ma zatem zawsze charakter indywidualny. Znaczący to, że wymagane jest rozważenie w konkretnej sprawie, z uwzględnieniem zachodzących w niej okoliczności, czy zachowanie osoby uprawnionej, z punktu widzenia społecznej akceptacji określonego postępowania, jest naganne. Inaczej rzecz ujmując, na nadużycie prawa mogą wskazywać szczególne okoliczności konkretnego przypadku, wynikające z twierdzeń strony broniącej się przed wykonaniem tego prawa (wyr. S.A. w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 2016r., sygn. akr III APa 6/16).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, nie sposób przyjąć, by zachodziły podstawy do zastosowania art. 8 k.p. w przedmiotowej sprawie, gdyż postępowanie dowodowe nie wykazało aby w jakimkolwiek zakresie pozwana przyczyniła się do zapewnienia powodom kontynuacji zatrudnienia na obiekcie (...)u nowego podmiotu ((...) sp. z o.o. w W.), z którym (...)podpisał umowę na świadczenie usług. Bez znaczenia dla oceny zasadności roszczeń powódki pozostawał fakt, iż u powódki E. S. (2) okres zatrudnienia (kilkanaście dni kwietnia 2016 r.) u ww. podmiotu i u pozwanej pokrywały się. (...) sp. z o.o. nie jest następcą prawnym pozwanej, ani nie jest podmiotem który przejął zakład pracy w trybie art. 23⁽¹⁾ kp, a zatem wypłacone za kwiecień 2016 r. części

powodom świadczenie pracownicze przez ww. podmiot za wykonaną przez nich pracę nie można traktować jako rekompensaty odprawy należnej powodce od pozwanej, bo to inny podmiot niż pozwana i na innej podstawie był zobowiązany do tych świadczeń. Przepisy ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników wskazują warunki które muszą zostać spełnione aby zwalniany pracownik był uprawniony do odprawy. Powodowie spełniali warunki wskazane w ww. ustawie i dlatego należne im odprawy powinny im być od razu wypłacone przez pozwaną. Okazuje się jednak, że pozwana wprowadzała wówczas w błąd powodów informując ich, że takie odprawy im się nie należą. Ww. ustawa nie przewiduje sytuacji ograniczania wysokości należnej pracownikowi odprawy, w szczególności nie mogą stanowić ich okoliczności na jakie powołuje się pozwana (np. znalezienia sobie przez pracownika od razu zatrudnienia u innego podmiotu).

Podkreślić należy, iż takie stanowisko w sprawie o tożsamym stanie faktycznym (z powództw innych powodów) zajął Sąd Okręgowy w Gliwicach OZ w Rybniku m.in. w wyroku z dnia 19.09.2019 r. sygn. akt IX Pa 72/19.

Jedynie na marginesie zaznaczenia wymaga, iż powództwa zasługiwałyby na uwzględnienie nawet w przypadku ustalenia, iż u pozwanej nie doszło w rzeczywistości do zwolnień grupowych. Z uwagi na stan zatrudnienia u pozwanej, a także fakt, iż przyczyna zwolnienia nie dotyczyła powodów a wyłączną przyczynę rozwiązania umowy była utrata przez pozwaną kontraktu na obsługę (...) zwolnienie powodów odbyłoby się w ramach tzw. zwolnienia indywidualnego. Pozwana mimo złożonej w odpowiedzi na pozew deklaracji nie podjęła żadnej próby wykazania, iż przyczyna rozwiązania z powodami umów o pracę była inna niż wyżej wskazana.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda K. K. (1) kwotę 3 700 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt 1).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powodem K. K. (1) wobec czego winna zwrócić na jego rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 675 zł (pkt 2).

Wyrokowi w pkt. 1 co do kwoty 1850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt 3).

Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2018 r. poz. 300) Sąd w pkt 4 nakazał pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Rybniku kwoty 185 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (oplata od pozwu).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki S. R. kwotę 3 700 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt 5).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powódką S. R. wobec czego winna zwrócić na jej rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 675 zł (pkt 6).

Wyrokowi w pkt. 5 co do kwoty 1850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt 7).

Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2018 r. poz. 300) Sąd w pkt 8 nakazał pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Rybniku kwoty 185 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (opłata od pozwu).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki S. S. kwotę 5 550 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt 9).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powódką S. S. wobec czego winna zwrócić na jej rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 350 zł (pkt 10).

Wyrokowi w pkt. 9 co do kwoty 1850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt 11).

Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2018 r. poz. 300) Sąd w pkt 12 nakazał pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Rybniku kwoty 278 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (opłata od pozwu).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki E. S. (2) kwotę 5 550 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 kwietnia 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt 13).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powódką E. S. (2) wobec czego winna zwrócić na jej rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 350 zł (pkt 14).

Wyrokowi w pkt. 13 co do kwoty 1850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt 15).

Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2018 r. poz. 300) Sąd w pkt 16 nakazał pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Rybniku kwoty 278 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (opłata od pozwu).